

POSTANOWIENIE

Dnia 9 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **M. J.**

skazanej z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 9 czerwca 2025 r.

z urzędu, kwestii dopuszczalności kasacji obrońcy skarżanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 25 września 2024 r., sygn. akt IX Ka 58/24,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Kielcach

z dnia 31 lipca 2023 r., sygn. akt II K 1695/21,

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. w zw.

z art. 429 § 1 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

1. pozostawić kasację bez rozpoznania;

2. zwolnić skarżaną M. J. od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie kasacyjne.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Kielcach wyrokiem z dnia 25 września 2024 r., sygn. akt IX Ka 58/24, po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej M. J., zmienił wyrok Sądu Rejonowego w Kielcach z dnia 31 lipca 2023 r., sygn. akt II K 1695/21, w ten sposób, że: z czynu przypisanego oskarżonej w pkt. I zaskarżonego wyroku - stanowiącego występki z art. 284 § 2 k.k., wyeliminował mienie w postaci

mikrofali o wartości 1000 zł, przyjmując wartość przywłaszczonego mienia na kwotę 1500 zł i orzeczoną za ten czyn karę złagodził do 3 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu kontrolowanej, nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 32 godzin w stosunku miesięcznym (pkt I ppkt 1 wyroku SO), obniżył wysokość orzeczonej kary łącznej do wymiaru 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu kontrolowanej, nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 32 godzin w stosunku miesięcznym (pkt I ppkt 2 wyroku), zwolnił oskarżoną od opłaty za obie instancje (pkt I ppkt 3 wyroku), w pozostałej części (skazania za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na wykonywaniu kontrolowanej, nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 32 godzin w stosunku miesięcznym – pkt I.3 wyroku sądu *meriti* i zasądzenia od oskarżonej na rzecz pokrzywdzonego P. K. kwoty 1000 zł tytułem obowiązku naprawienia szkody – pkt II tego wyroku) zaskarżony wyrok utrzymał w mocy (pkt II wyroku SO).

Kasację od orzeczenia Sądu odwoławczego wniosła obrońca skazanej zarzucając w niej naruszenie przepisów prawa procesowego: art. 2 § 2 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. (pkt 1 kasacji) i art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. oraz art. 457 § 3 k.p.k. (pkt 2 kasacji). W oparciu o te zarzuty wniosła o:

1. uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania;
2. uchylenie w całości wyroku Sądu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na kasację Prokurator Rejonowa w Kielcach wniosła o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Przedmiotowa kasacja jest niedopuszczalna z mocy ustawy. W związku z tym, że została przez Sąd Odwoławczy przyjęta, konieczne było – wbrew sugestii oskarżyciela publicznego zawartej w pisemnej odpowiedzi na kasację – nie jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej, lecz pozostawienie bez rozpoznania, a to stosownie do dyspozycji art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k. Uznanie kasacji za oczywiście bezzasadną jest bowiem możliwe wyłącznie w odniesieniu do nadzwyczajnego środka

odwoławczego, który jest dopuszczalny, a tym samym podlega merytorycznemu rozpoznaniu.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy jedynie kasacji wniesionej przez stronę z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.) oraz kasacji jednego z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k. (art. 524 § 4 pkt 2 k.p.k.).

Zapadłym w tej sprawie wyrokiem sąd *ad quem* zmienił wprawdzie wyrok Sądu Rejonowego, w tym w części orzeczenia o karze łącznej, pozostawiając wszelako rodzaj orzeczonej kary w postaci ograniczenia wolności (10 miesięcy) polegającej na wykonywaniu kontrolowanej, nieodpłatnej pracy na cele społeczne w wymiarze 32 godzin w stosunku miesięcznym. W kasacji wniesionej przez obrońcę nie wskazano na żadne z uchybień określonych w art. 439 k.p.k., w związku z czym konieczne było – wobec niedopuszczalności kasacji w takiej postaci w jakiej w niniejszej sprawie została sformułowana (nie orzeczono bezwzględnej kary pozbawienia wolności) – rozstrzygnięcie przez Sąd Najwyższy w oparciu o przepis art. 531 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze powyższe, postanowiono jak w części dyspozytywnej, zwalniając jednocześnie skazaną (art. 624 § 1 k.p.k.) od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, za czym przemawia zarówno jej stan majątkowy, jak i względy słuszności, bowiem nie powinna ona ponosić negatywnych konsekwencji sporządzenia przez obrońcę niedopuszczalnej kasacji.

Od niniejszego postanowienia środek odwoławczy nie przysługuje (art. 430 § 2 k.p.k.)

[PŁ]

[a.ł]